

Από το κακό στο χειρότερο!

άρθρο - δημόσια παρέμβαση του **Δρ. Ιωάννη Κακαρά** - Καθηγητή ΤΕΙ Λάρισας, Τμήμα Σχεδιασμού και Τεχνολογίας Ξύλου και Επίπλου

Από το κακό στο χειρότερο και επιστροφή στο κακό.

Από το 2004 βιώνουμε τη συνέχιση μιας αρνητικής πορείας ως κράτος και ως κοινωνία. Γίνεται φανερό ότι δεν υπάρχει πολιτική βούληση για να προχωρήσει ο τόπος μπροστά. Είναι κοινή διαπίστωση ότι κυριαρχούν η ακυβερνησία, η αναξιοκρατία, η διαφθορά και η ιδιοτέλεια. Οι κρατούντες αντί να οργανώσουν το κράτος και να το εκσυγχρονίσουν, το απαξιώνουν συνεχώς και το διαλύουν για να δικαιολογήσουν την πολιτική ξεπουλήματος των πάντων στον ιδιωτικό τομέα της ελεύθερης και ασύδοτης αγοράς του κέρδους, της υποαπασχόλησης, της κατάργησης του δώρου, της πολιτικής των off-shore και real estate εταιρειών, της υπερεκμετάλλευσης των φυσικών πόρων και της καταστροφής του περιβάλλοντος.

Όλα αυτά τα χαρακτηριστικά της παγκοσμιοποιημένης ελεύθερης αγοράς του συστήματος του καπιταλισμού τα βιώνει σχεδόν όλος ο πλανήτης με την οικονομική κρίση που προκαλεί κατάρρευση της οικονομίας ολόκληρων κρατών και εταιρειών, συμφορές και δυστυχία σε εκατοντάδες εκατομμύρια πολιτών, οι οποίοι είτε μένουν άνεργοι, είτε εργάζονται με ημερομίσθιο 1-2 δολάρια επί 12 ώρες την ημέρα. Και ενώ όλα αυτά συμβαίνουν, εμείς στην Ελλάδα παρουσιάζουμε ως επίτευγμα και εργαλείο αντιμετώπισης της κρίσης το ξεπούλημα των πάντων αλλά και την ενίσχυση των τραπεζών με 28 δισεκατομμύρια ευρώ, ένα ποσό που αντιστοιχεί στο 46% των ετήσιων δαπανών του κράτους και το οποίο θα δανειστούμε με απεχθείς όρους για να το αποκτήσουμε. Έτσι το χρέος φθάνει τα 260 δισ. ευρώ στο τέλος του 2008, ενώ θα δανειστούμε και άλλα 45 δισ. ευρώ για το 2009. Δεν είναι τυχαία η παρακμή και απαξίωση των κρατικών υπηρεσιών και οργανισμών. Είναι επί χρόνια τώρα μεθοδευμένη και στοχεύει άμεσα: α) στο να βολεύουν τους ημετέρους που τους στηρίζουν στις επόμενες εκλογές, β) στο να διορίζουν διοικήσεις «όργανα» που υλοποιούν τους στόχους τους και τις «κομπίνες» τους. Έμμεσα στοχεύει στο να πιστέψει ο κόσμος ότι το κράτος δεν μπορεί να έχει Οργανισμούς, Δημόσιες Επιχειρήσεις (ΟΣΕ, ΔΕΗ, ΟΤΕ, Ολυμπιακή, Λιμάνια), ούτε καν υπηρεσίες, σχολεία, νοσοκομεία και συνεταιρισμούς και ένας καλός τρόπος για να το πετύχουν αυτό είναι να κάνουν ότι μπορούν για να αποτύχουν οι φορείς αυτοί και να φανούν στα μάτια του κόσμου ως ανίκανοι, και συνεπώς πρέπει να παραχωρηθούν σε ιδιώτες. Σε αυτή την παγίδα πέφτουμε πολλοί από εμάς και πιστεύουμε ότι όντως φταίει το γεγονός ότι οι φορείς αυτοί αποτυγχάνουν γιατί είναι δημόσιοι. Δεν πάει το μυαλό μας ότι η αποτυχημένη πορεία των φορέων του δημοσίου είναι μεθοδευμένη και ότι φταίνε τα κόμματα εξουσίας, τα οποία ποτέ δεν έβαλαν στόχο να οργανώσουν το δημόσιο τομέα, να εφαρμόσουν την αξιοκρατία και να αποδώσουν ευθύνες εκεί όπου προκύπτουν. Τα κόμματα εξουσίας είναι εκείνα που χρηματοδοτούνται και στηρίζονται από την ολιγαρχία με εντολή την εφαρμογή της συγκεκριμένης πολιτικής. Άρα, την κύρια ευθύνη την έχουμε εμείς οι πολίτες ψηφοφόροι που δεν επιβάλλουμε αλλαγή πολιτικής, γιατί όχι αλλαγή του συστήματος, και δεν τιμωρούμε στις εκλογές τα κόμματα εξουσίας που ευθύνονται για το κατόντημα του τόπου.

Το ΠΑΣΟΚ με τα ίδια πρόσωπα, με τα οποία απαξίωσε και διέλυσε το δημόσιο τομέα και επί των ημερών του δημιούργησε τεράστιο χρέος (170 δισ. ευρώ στο τέλος του 2003) και επέβαλλε την αναξιοκρατία, τη διάβρωση και τη συναλλαγή, έρχεται πάλι και υπόσχεται καλύτερες ημέρες και ζητάει την ψήφο μας. Ήταν κυβέρνηση για 20 χρόνια περίπου, περίοδο κατά την οποία εισέρρεε πακτωλός δισ. ευρώ, χρηματοδότηση που δεν αξιοποιήθηκε για την ανάπτυξη του τόπου, όπως πέτυχαν άλλες ευρωπαϊκές χώρες (βλ. Ιρλανδία, Πορτογαλία, Φινλανδία), οι οποίες επένδυσαν στην τεχνολογία, την παιδεία, τα μεγάλα δημόσια έργα.

Βιώνουμε όλοι μας με αποτροπιασμό μια σειρά πρωτόγνωρων σκανδάλων και ηθικού ξεπεσμού της κοινωνίας. Σε συνέχεια των σκανδάλων επί ΠΑΣΟΚ (ΕΡΓΟΣΕ,

Χρηματιστήριο, ΔΕΚΑ Α.Ε., Εθνικό Κτηματολόγιο, υποκλοπές, Siemens, εξοπλισμός εθνικής άμυνας, παραχωρήσεις δημοσίων εκτάσεων, Πόρτο Καράς), έρχονται τα σκάνδαλα επί ΝΔ (συνέχεια Siemens, σκάνδαλο καρτέλ γάλακτος - κουμπάρων, παραιτήσεις Υπουργών για παράνομες άδειες και άλλες πράξεις, δομημένα ομόλογα). Σε αυτά προστίθενται και τα συνεχή σκάνδαλα της Εκκλησίας, πολλά από τα οποία είναι αποτέλεσμα συνεργασίας και διαπλοκής με τους κρατούντες (σειρά σκανδάλων Μονής Βατοπεδίου, σκάνδαλο Μονής Τοπλού στην Κρήτη, Παντελεήμονας Αττικής, Γιοσάκης-Θεόκλητος-Κολοσούσας, περιουσία Χριστόδουλου, σκάνδαλο Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, σειρά διεκδικήσεων, παράνομων παραχωρήσεων οικοπέδων και τεράστιων δασικών εκτάσεων)!

Στη συζήτηση για το τεράστιο σκάνδαλο της Μονής Βατοπεδίου που διεξάγεται στην εξεταστική επιτροπή της Βουλής, το ΠΑΣΟΚ με θέρμη και φανατισμό καταγγέλλει το σκάνδαλο παραχώρησης τίτλου ιδιοκτησίας της λίμνης Βιστωνίδας και ανταλλαγής 260 οικοπέδων – κτιρίων – δασικών εκτάσεων με τη λίμνη. Το σκάνδαλο όμως σχεδιάστηκε και η υλοποίησή του άρχισε το 1998, η δε αναγνώριση της ιδιοκτησίας της μονής επί της λίμνης έγινε επί ΠΑΣΟΚ. Για μας λοιπόν τους πολίτες ψηφοφόρους, αυτό σημαίνει ότι και το ΠΑΣΟΚ να ήταν στην εξουσία θα συνέχιζε την υλοποίηση του δαιμονικού αυτού σχεδίου. Ο κόσμος δεν πρέπει να παρασύρεται από τα κροκοδείλια δάκρυα που χύνονται για τη ζημιά που υπέστη το σύνολο και για ένα άλλο λόγο: Το μεγάλο σκάνδαλο του Εθνικού κτηματολογίου, για το οποίο γίναμε και ρεζίλι στην Ευρωπαϊκή Ένωση (μας επιβλήθηκε και πρόστιμο) έγινε επί των ημερών του ΠΑΣΟΚ και απέτρεψε τη μοναδική δυνατότητα να συνταχθούν και να κυρωθούν οι δασικοί χάρτες και το Εθνικό κτηματολόγιο. Εάν το Εθνικό κτηματολόγιο είχε ξεκινήσει να υλοποιείται, θα απέτρεπε τον Εφραίμ του Βατοπεδίου, τη Μονή Τοπλού – ίδρυμα Παναγία η ακρωτηριανή στην Κρήτη (σκάνδαλο 30.000 στρεμμάτων και παραχώρηση εκμετάλλευσης σε αγγλική εταιρία για 80 χρόνια) και πολλούς άλλους να διαπράξουν σκάνδαλα και να αποκτήσουν παράνομους τίτλους. Ας μας απαντήσουν όμως τα κόμματα εξουσίας γιατί επί 50 χρόνια τώρα δεν συντάχθηκαν και επικυρώθηκαν δασικοί χάρτες και Εθνικό κτηματολόγιο, ώστε να διασφαλισθεί ο δημόσιος χαρακτήρας των δασών και των δασικών εκτάσεων - η μόνη περιουσία που ανήκει στο σύνολο - και να υπάρξει χωροταξικός σχεδιασμός και ανάπτυξη; Μήπως για να μπορούν να διαπράττουν παράνομες παραχωρήσεις, να εκδίδουν παράνομους τίτλους, να επιτρέπουν τις καταλήψεις δημοσίων δασικών εκτάσεων, τις αλλαγές των δασών σε οικοπέδα μετά από πυρκαγιές; Η αξία των δημοσίων δασικών παραλιακών εκτάσεων είναι τεράστια, όταν η αξία ενός στρέμματος στην Αττική φθάνει τις 500.000 έως 1 εκατ. ευρώ! Με αυτή την πολιτική περιμένουμε να υπάρξει ανάπτυξη στον τόπο μας;

Για όλα τα παραπάνω δεν επιβλήθηκαν ποινές. Όσοι παραπέμφθηκαν στη δικαιοσύνη, για τα μάτια του κόσμου, απαλλάχθηκαν με βουλεύματα Εφετείων. Με μια δικαιοσύνη που καθοδηγείται από τους κρατούντες πώς να υπάρξει κάθαρση;

Δυστυχώς, οι πολιτικοί μας αποδεικνύονται όμηροι της ολιγαρχίας του πλούτου, των μονοπωλίων, των καρτέλ και των ΜΜΕ. Ας μη ξεχνάμε ότι και η ανάδειξη του σκανδάλου Βατοπεδίου έγινε γιατί το αποφάσισαν τα ΜΜΕ. Η τελευταία επιδρομή παραχώρησης στα μονοπώλια αφορά ότι έχει απομείνει, δηλ. τα κρατικά νοσοκομεία και τα κρατικά εκπαιδευτικά ιδρύματα. Στο χέρι μας είναι να αποτρέψουμε τη συνέχιση του κατήφορου και να επιβάλλουμε με τη ψήφο μας ριζική αλλαγή πολιτικής που να υπηρετεί την ανάπτυξη, την παιδεία και τα χαμηλά λαϊκά στρώματα.

Καρδίτσα, 2-12-2008